

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!



Борба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП,

ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
Велико Търново

Година XXXVI
1978
НОЕМВРИ
11
Събота
Брой 134 (4124)

Да се прибере в срок захарното цвекло!

Сега организацията, дисциплината и пълното натоварване на техниката са решаващи. Нужна е още по-конкретна работа във всеки комплекс, на всеки блок за прегрупиране и по-пълно използване на всички сили.

Резултатни бяха усилията на стопаните от окръга през есенната кампания. Извършена бе огромна работа по прибирането, преработката и съхраняването на реколтата. В изпълнението на тази задача взе участие цялото трудоспособно население на окръга. Освен селскостопанските труженици в полето работиха хиляди работници, служители, учещи се, пенсионери. В резултат на добрата организация, на мобилизацията на силите бяха прибрани навреме зеленчуците, плодотворите, пролетните култури, успешно завърши есенната сента.

Последната голяма задача, която остава да се решава през тези дни, е захарното цвекло. Макар да има да се прибери около 10 проценти от площите с тази култура, темповете на работа в последните дни в комплексите в Горна Оряховица, Полски Тръмбеш и Павликени не гарантират спазването на определения срок. Причината за това са слабости в организацията и непълно използване на техниката.

Мерките за срочното прибиране, съхраняване

и преработка на захарното цвекло бяха обсъдени снощи на ръководната от първия секретар на Окръжния комитет на БКП Никола Василев среща в Окръжния комитет на Партията, в която участваха председатели на някои АПК и ПАК, представители на транспортни организации, на Захарния комбинат, специалисти.

За да се спазят определеният срок, е необходимо освен цялата техника в изваждането на цвеклото да се включат цвеклоподемници и наличната работна ръка, която да се прегрупира и насочи към изоставаните стопанства — Страхилово, Върбовка, Горна Липница, Бяла черква, Ресен, Полски Сеновец, Полякранче. Към агрегатните групи трябва да се прикрепят ремонтни работници за отстраняване на честите аварии. В изваждането е необходимо да се включат и помощни бригади от предприятия и учреденията в градовете и селата. Цвеклото, което не трябва да бъде прибрано в определения срок. Единственото условие за това е пълната мобилизация и синхронизация в работата на техниката и хората.

ПЛЕНУМ НА ОКРЪЖНИЯ СЪВЕТ НА БЪЛГАРСКИТЕ ПРОФЕСЬОЗИ

Вчера в кинозалона на Профсъюзния дом — Велико Търново се състоя пленум на Окръжния съвет на Българските професии. В негова работа взе участие Маргарита Кемалова, секретар на Окръжния комитет на БКП, представи тели на Централния съвет на БПС и други. Пленумът беше открит и ръководен от председателя на Окръжния съвет на БПС Иван Златев. Доклад за работата и задачите на Великотърновската окръжна профсъюзна организация за повишаване възпитателната роля на трудовите колективи в борбата против отрицателните прояви изнесе Мария Шишкова, секретар на ОС на БПС.

Изказаха се Маргарита Тодорова, председател на профкомитета в Завода за копри на към СХК „Свилюз“, Петко Пейнов, секретар на ОК на ДКМС, Тотка Симеонова, председател на профкомитета в обединеното предприятие „Строителни изделия“, Йордан Занчев, председател на комплексния профкомитет

в АПК — Павликени, Магдалена Праматарова, бригадир в Завода за запаметяващи устройства, Русин Русinov, председател на комбинатския профкомитет в ЖП Управление, Таня Апостолова, директор на Междусъюзния дом на културата „Васил Мавриков“, Иван Маринов, председател на профкомитета в Завода за електродвигатели. Обстойно изказване направиха и другарката Маргарита Кемалова.

Пленумът прие решение и Програма за по-нататъшното подобряване дейността на профсъюзните органи и организации в окръга за издигане възпитателната роля на трудовите колективи в борбата против отрицателните прояви.

Другарят Иван Златев проче златната значка на ЦС на БПС на Георги Стоянов Радев от Кесарево, с която е награден по случай шестдесетгодишнината му и за дългогодишна профсъюзна дейност.

Найден МИНКОВ

Всестранно духовно сближение

Повече от тринайсет национални прояви — 90 театрални спектакъла, 107 концерта, 12 художествени и музейни изложби, 31 филмови панорами, 7 фотозложби, 50 литературни вечери, 40 изложби на книгата — това е картината на завършените Дни на светската култура в България. Към тях трябва да прибавим и десетките рецитали, четения, обсъждания на книги, творчески портрети, симпозиуми, срещи на дружбата. В празниците участваха над 500 артисти, писатели, художници, дейци на културата.

За първи път в историята на културните взаимоотношения между нашите страни се организира толкова мащабна и така богата по съдържание Дни на светската култура. Израз на основната политика на Партията за разширяване на сътрудничеството ни със социалистическите страни, те бяха убедително доказателство за идейно-творческото единство и практическото осъществяване на всестранното сближение и размяна на духовни и естетически ценности с братската светска страна.

Малко е да се каже, че дните преминаха при изключителен интерес. Защото то ва не бяха обикновени културни празници на братска страна, а всеобхватен, ярък преглед на съвременното състояние на социалистическото изкуство. Той даде възможност и на творци, и на публика да се приобщат към голямата многонационална култура на на родите на СССР, да почувстват дълбочината, хуманизма и оптимизма на светското изкуство. В този аспект може да се говори за изключително изпълнение на Националната програма за всестранно сближение.

Измеренията на духовното сближение на нашите два народа днес се проявяват в качествено новия етап на културното ни сътрудничество. От 1975 година насам културните връзки между двете страни се активизираха извънредно много. Под писаната програма за по-нататъшното сближаване в областта на културата и изкуството между България и СССР и сключената през 1976 година спогодба между правителствата на двете страни за културно и научно сътрудничество в срок за десет години бяха ярка проява на взаимния стремеж за укрепване на единството и всестранните контакти.

Светската култура е постоянен стимулатор и обновител на нашия духовен живот. Приемствеността и азамното проникване на духовните постижения се осъществява по естествен път. Както заяви министърът на културата на СССР Пьотр Демичев — кандидат-член на Политбюро на ЦК на КПСС, дружбата и братското сътрудничество между нашите страни днес е кръвно, дело на съветския и българския народ. Тази дружба, осветена от славните исторически традиции на съвместните освободителни и революционни борби, умножава нашите сили в изграждането на новото общество. Дните на светската култура в България, подкрепя Пьотр Демичев, ние смятаме за празник на социалистическата интернационализъм. За нас, светските хора, това е още една възможност да изразим най-дълбокия си чувств на дружба и братство към народа на социалистическа България.

Василий ДОЛЧИНКОВ

Ефективно пътно съоръжение

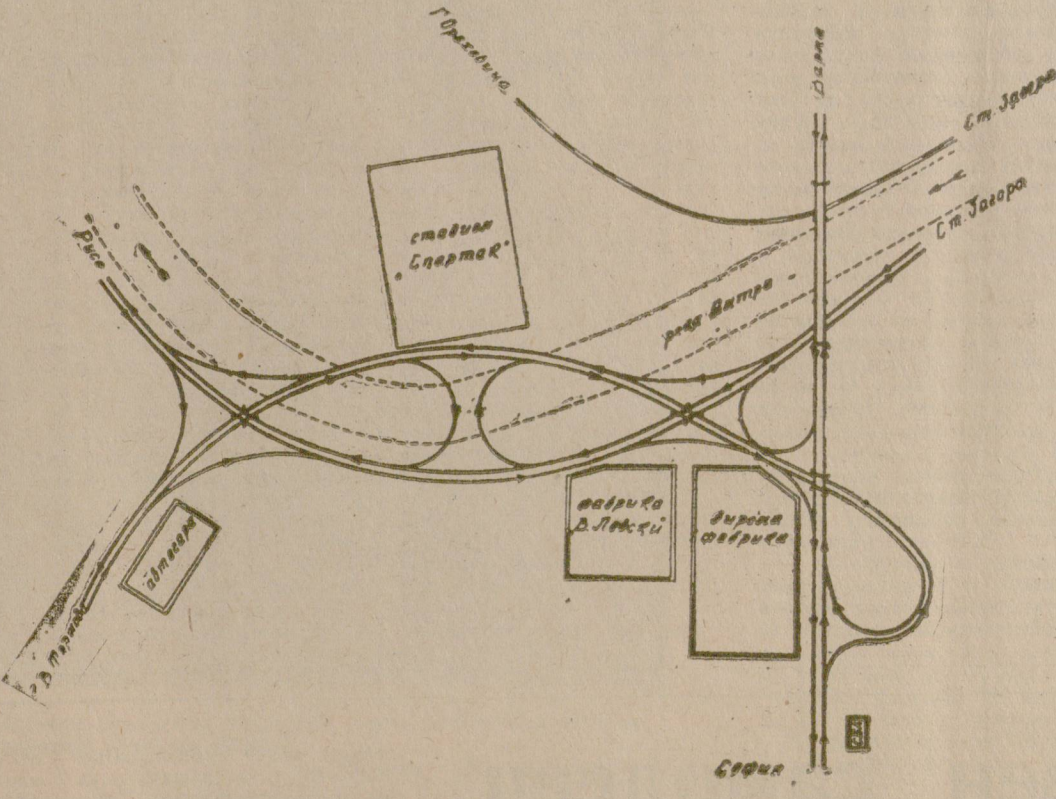
В южния възел при входа на Велико Търново — за първи път у нас ще се пресичат 18 посоки. Още един бисер в огърлицата на Янтра с великолепен изглед към старопрестолния град.

Интензивното движение по пътя Русе — Стара Загора от улиците на Велико Търново се пренесе под града. Вече цяла година през четирите моста и двата тунела по великолепно проектираното трасе тече непрестанен автомобилен поток. Но когато то дойде време той да напусне чертите на града, пред него се изправят три тежки кръстовища — при автогара, при входа на фабрика „Васил Левски“ и над портала на ПЗ „Балкан“, които извънредно много затрудняват движението.

Органите на КАТ най-добре знаят колко трудности за водачите предлагат тези конфликтни точки. Отделен въпрос е колко струва на народното стопанство премината през тях.

Зад пределите на страната всички сме наблюдавали как стотици автомобили в едно и също време и върху сравнително малка площ следват безпрепятствено своите посоки, „гмуркат се“ един под друг, изкачват се, завиват и се престроават, без да се изкачват и едновременно без да създават условия за пътно-транспортни произшествия. Ето го голямото предимство на съвременния пътен възел. Няма да мине много време и великотърновчаните ще имат такъв — той ще краси южната „врата“ на града. Специалистите от „Пътпроект“ вече завършват неговите работни чертежи.

Преди всичко той ще бъде единствен в страната по своята сложност. Защото никъде у нас не се пресичат 5 направления с общо 18 посоки на движение. Сметката е проста. Всяко едно направление — от Велико Търново, от Русе, от Стара Загора, от София и от Варна има по едно продължение към четири от споменатите градове. Като вземем предвид и обратното движение, ще трябва да умножим петте направления по 4 посоки, от които се идва и по които се отпътува — съставяват се три кръстовища. Ще се получат 20 отделни посоки. Ако извадим от тях сегашно съществуващите три пътни връзки София — Варна и Варна — София, която ще се запази при новия възел, остават 18 посоки. Как да се реши въпросът така, че да се „смесят“ тези път



ни отсечки по начин, който да изключва възможността някой да пречи на другия или пък да се създава опасност за участниците в движението?

Ето я голямата заслуга на колектива от „Пътпроект“ — Велико Търново с ръководител инж. Димитър Дечков. В сътрудничество със зам.-главния инженер на „Пътпроект“ — София Стоил Димов е създадена окончателната схема, която днес предлагаме на вниманието на читателите. Упоритата тригодишна работа, в хода на която са разглеждани 35 варианта, а 10 от тях са разработвани до фаза ТИД, е доведена до плодотворен край.

За бъдещото огромно пътно съоръжение е избрана възможно най-добрата пропускателна способност — скорост 80 километра в час по основното направление Русе — Стара Загора и съответно 60 и 40 километра в час по отсечката Велико Търново — София и по второстепенните части.

Изключително внимателно при проектирането е отделено

на икономическия ефект. През съществуващите кръстовища сега преминават по около 20 000 автомобили дневно. В 2000 година техният брой ще достигне 60-70 хиляди, а възелът е оризирен за над 80 000 автомобили дневно.

На местата, в които чрез надлези основните направления ще се пресичат, височината между двете пътни равнини ще бъде 4,90 метра, т. е. ще има възможност за пропускане на всички едрогабаритни автомобили.

Строителството ще се извършва върху изключително труден терен — основните направления (означени са на схемата с двойна линия) ще бъдат четирислосови, а спомогателните — еднослосови, но с ширина на платното 6 метра. На пет места реката ще бъде пресичана от бетонни естакади, като най-голямата височина между пътните платна и водата ще бъде 17 метра.

Сериозни грижи са положени проектантите и за безопасността на движението. Навсякъде по 10-километровото протежение на пътяни отсечки в системата на

възела е осигурена отлична видимост между водачите на моторните превозни средства. Пешеходно движение по главните и спомогателните направления няма да се разрешава, но са предвидени три пешеходни подлезави — при автогара, под пътя от Русе, който ще се свързва чрез висълост с ж. п. гара Велико Търново и срещу административната сграда на ПЗ „Балкан“ по посока към съществуващия мост на пътя София — Варна и Дълга лъка.

Нощем целият възел ще бъде осветен със специални декоративни осветителни тела. От естествения част ще се открият неповторимата панорама на старопрестолния град.

Съвсем скоро работниците ще бъдат в рязката на великотърновските мостостроители, ръководени от генерал-инженера на социалистическия труд Иван Мичев. Ще започне голямата битка на южния вход на гостоприемния град... В огърлицата на Янтра ще блесне още един бисер...

Василий ДОЛЧИНКОВ

„Голямата литература е свързана със своето време“

В сряда членовете на Дружеството на писателите във Велико Търново имаха интересна среща с гостуващия в нашата страна съветски писател Анатолий Анианев, главен редактор на сп. „Октябрь“. Той е един от изтъкнатите автори, който има издадени 25 произведения — разкази, повести, романи. Една от най-известните му творби е романа „Танковете идват“, преведена на почти всички езикови светове, включително и на български език. Произведението, над което Анианев работи сега, е многогодишният му роман „Год после войни“.

Първият том се превежда и на български език.

А. Анианев е участвувал седемнадесетгодишен като командир на противотанков въздух в прочутата битка при Курската дъга и тежко раняван на няколко пъти достига до Швейцария.

Той е един от първите, които в състава на Червената армия влизат в нашата родина. Второто му гостуване у нас е през 1966 г. Сега той ще мине по същите места, по които е минал през 1945 г., за да възобнови впечатлението си, необходими му за книгата „Год после войни“.

В несприудена беседа Анатолий Анианев отговори на зададените му въпроси.

— Как Вие като творец гледате на съвременната литература и кои въпроси най-много Ви вълнуват?

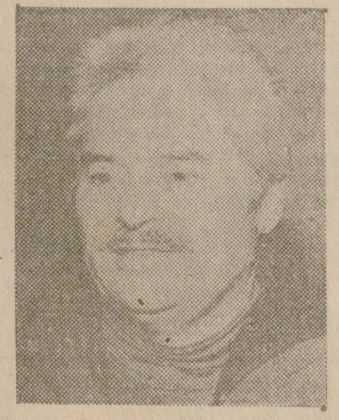
Писателят днес пише трудно, защото нашият читател е вече много грамотен, знае почти всичко, и не е лесно да му кажеш нещо ново. Когато седя пред белия лист, аз винаги се чувствам като новак. Смятам, че задачата на всеки писател е да види света със собствени очи. Макар идеологията на хората от социалистическите страни да е една и съща, възгледите на всеки писател са различни и затова се получават разнообразни произведения, с които литературата става интересна.

Често, когато чета произведенията на нашите класици от 19 век и особено „Война и мир“ на Толстой, аз се замислям над въпроса, защо там има всичко — и красота, и тежък живот, и война, и семейни трагедии и все пак, когато дочиташ произведението, ти се иска да живееш. А поиякога се появяват съвременни романи, на които почти нищо не им липсва — има положителни герои, интересна интрига, пълнота на разказа, а когато ги прочетеш, оставаш неудовлетворен. Защо става така? Няма у нас нещото е друго, друга земята, няма сме престанали да обичаме, няма не умеем вече да се радваме? Може би е друг възгледът ни за живота?

Ето въпросите, които ме вълнуват.

— Кажете, че идването Ви в литературата става случайно. Как да разбирате това?

— След завършването на войната се върнах в родния си край. Не бях завършил гимназия. Семейството ми бе бедно, а брат ми беше тежко болен и аз трябваше да постъпя на работа в един завод. През деня работех, а вечер учех във



черно училище. След като завърших средно образование, постъпих заочник в селскостопанския институт. После работих като главен инженер. Тогава в завода правехме стенистеници, в които заличих хумористични материали, рисуваш. Веднъж началникът на плановия отдел ме помоли да му дам тетрадката си, в която имах написани стихове. Той изпратил тия мои работи в сп. „Светски Казахстан“. След месец поличих писмо, в което ми се общаваха, че ще започнат мои стихове, че имам талант. А аз до тогава никога не бях мислил да ставам писател.

— Какво е мнението Ви за съвременната светска белетристика и поезия?

— Мисля, че най-добрите съвременни светски белетристи са обрнали към традициите на руската класическа литература от 19 век. Имам предвид един такъв високо талантлив автор като Валентин Распутин. Тук бих посочил още много други имена на автори от различни съюзни републики, но се боя да не пропусна някой. У нас се забелязва интерес към широките платна в белетристиката. Може би това произтича от желанието на авторите да обобщат последи

ците от войната в съзнанието на съветските хора. Тук бих посочил романиста Юрий Бондарев „Горещият сляк“ и „Брига“, произведението на Василий Биков, М. Алексеев и други.

По отношение на поезията смятам, че се появяват много млади, талантливи поети. Но по-малко бележитостта на прави широка крачка напред, създава се впечатление, че поезията поизостава.

Понякога се прави опит да се сравняват писателите от 19 век със съвременните и да се твърди, че нямаме поет, равен на Пушкин. Това според мен е неправилно. Всеки автор, всяка голяма литература е свързана със своето време. Няма Блок и Маяковски? А Есенин? Толстой е една епоха, Шолохов — друга.

— Като военен писател, или както Вие се изразявате представител на „лейтенантската литература“, как гледате на изобразяването на войната в литературата?

— Според мен, за да се изобрази правдиво войната, трябва да е преживяна от автора. Най-добър пример за това ни дава Лев Толстой. Той рисува проникновени психологически сцени. Спомнете си Бородинското сражение във „Война и мир“, където той има възможност да опише една ръкопашна битка. Но как постъпва Толстой? Когато противниците от двете страни се срещат, те с ужас се гледат един друг и после хвърлят пушките и шпикетите и започват да се борят един друг, защото, такава смърт не е така опасна, както да промунисш човек с шик. Писателят е предал съвършено психологията на войната.

Така изживява първото убиване и Григорий Мелехов на Шолохов.

Аз мога да ви кажа същото. Да се стреля в танк е лесно, но да стреляш в човек е страшно, дори когато ти е враг. Разбира се, има извирги, но аз говоря за човека.

А във военната литература се срещат автори, които много лековато изобразяват тия сцени и от това произведението им зазвучава фалшиво.

— Какво мислите за въздействието на литературата?

— Смятам, че всеки писател знае, че това, което вложва в книгите си, то ще се отрази и в съзнанието на читателите. Литературата влияе на хората и тя ще продължи да въздейства, ако отговаря на въпросите на своето време.

Христо СТОЯНОВ

Целенасочен културен отдих

Класово-партийното и художественото възпитание на младежта — главна задача на Окръжния младежки дом • Петдневната работна седмица и осмисленото свободно време на младежите

С увеличаване на свободното време нараства ролята на младежките домове и клубове като центрове за възпитание и целенасочен младежки културен отдих. В сярж действуват един окръжен и три градски дома и 63 градски, селски и заводски младежки клубове.

Основни мероприятия на Окръжния младежки дом са художествената самодейност, забавно-увеселителните вечери и форми на работа за класово-партийно и естетическо възпитание. Най-голямо внимание се отделя на класово-партийното възпитание. Традиционни станаха вечерите на трудовата слава с подхождащи поздравителни концерти, вечери на професията, ритуалите за приемане на новопостъпилите младежи работници в трудовите колективи с връчване на трудовата книжка и на първата заплата. Плодотворна е инициативата на Дома за сключване на шефство със СМК — Велико Търново и строителите на язовир „Покоевици“ — организират се вечери на строителя и рачно нализатора, наименуване на младежки бригади и др.

Работата по патриотичното и интернационалното възпитание се изразява в срещи с активни борци против фашизма и капитализма, със съветски специалисти, работещи в окръга. Продължават връзките с културно-информационните центрове на Полската народна република и Германската демократична република в София, с побратимените Краков, Полтава и с други градове. Организират се вечери на дружба, срещи с младежи от тези страни, изложби на плакати и рекламни материали за социалистическото строителство и живота на младежта в братските страни. Продължават дружеските отношения и с младежкия клуб „Форум“ при Краковския комитет на Съюза на полската младеж. За патриотичното възпитание се използват богатите музейни, сбирки и експозиции във Велико Търново и други те градове на окръга. Комсомолските билети се връчват в Музея на революционното движение, уреждат се вечери, посветени на бележити наши и чужди революционни дейци.

Петдневната работна седмица увеличи свободното време на младежите и затова в последните години широко се застъпва забавно-увеселителната дейност. Младежки унеселения се уреждат ас ка седмица. От няколко то дини нова форма на работа в тази насока са младежките дискотеки. Хубава традиция станаха абитуриентските, новогодишните и пролетните балове и особено младежките културни бригади по време на бригадирското лято. Тази инициатива беше подета от Окръжния младежки дом преди четири години, а сега такива бригади се формираха и в други домове и клубове в окръга. Съвместно със СП „Културен отдих“ през летните месеци се уреждат всяка седмица увеселения на открито.

За всестранно развитието личност са еднакво необходими както технически и научни знания, така и художествено образование и възпитание. Достатъчно ли е извършеното от Окръжния младежки дом в тази насока? Гордост за Дома и за великотърновската общественост са членовете на литературно-творческата група „Веселин Ханчев“, младите творци Кънчо Атанасов, Иван Мишев, Янислав Янков, издали вече по няколко книги.

Пред пет години ОК на ДКМС и ръководството на ДМТ „К Кисимов“ създадоха „Младежка сцена“, чрез която се изявяват режисьори и актьори, членове на Окръжния клуб на младата художествено-творческа интелигенция. Реализират се произведения с актуална младежка тематика, а спектаклите се представят в града и окръга по съгласуван междутеатъра и Дома график, за да бъдат видени и обсъдени от повече младежи и девойки. Но тези обсъждания, срещите с изтъкнати театрални дейци, рециталите на съставите за художествено слово, чийто репертоар и художествено равнище не винаги отговарят на изискванията, не са достатъчни.

Най-слаба е дейността на Окръжния младежки дом по отношение на изобразително, изкуство и музика. Вярно е, че към окръжния клуб на младата художествено-творческа интелигенция

е изградена секция по изобразително изкуство — Ателие на младия художник. Организират се изложби на младите творци в окръжния и другите градове на окръга, уреждат се срещи с младия художник, изнасят се беседи и лекции по въпросите на изобразителното изкуство, но все още интересът на младите хора към него е слаб, а много от изобретенията проявяват преминават формално, без активното участие на аудиторията.

Най-ярко се открояват признаците на стихийност, когато става дума за музикалното възпитание на младежта. Уредените съвместно с Окръжна концертна дирекция гостувания на камерни състави, на известни наши изпълнители на симфонична и камерна музика в рамките на движението „Българска музикална младеж“ дадоха възможност на младите хора да се срещнат с изкуството на Русенската, Старозагорската и Софийската опери, на Емил Камиларов, Виктори Чучков и други изтъкнати изпълнители. Миналата година са организирани 47 такива концерта. И независимо че окръжните празници на политическата песен всяка година показват ръст както в количествено, така и в качествено отношение, че в града и окръга в момента действуват 50 състава и групи за политически песни, както и „Джазклуб“, работата по музикалното възпитание на младежта все още не е на необходимата висота.

За любителите на киноизкуството съвместно с ОУ „Ки нефикация“ се организират кинопокази, седмици и десетдневки на документалния и анимационния филм, кинолекции и срещи с изтъкнати филмови дейци. Съвместно с Националната филмотека е уреден клуб на младите приятели на киното. Интересна е работата на дискуссионния клуб „Младост“, в който се обсъждат филми в присъствието на представители на творческите колективи. Положителна роля в кинопросветата на младите хора играе и целогодишната лектория „Велики имена и филми в световното кино“.

Нели РАДЕВА

Ангола: Революцията в настъпление

На 11 ноември е националният празник на НР Ангола. Освободила се преди три години от мрак на петвековното колониално господство на Португалия, преодолявайки големи трудности, Ангола уверено върви по нов, социалистически път.

Луанда — това е самият сърце на Ангола. Тук по-осезателно, откъдето и да било другаде, се чувства дълбочината и размахът на революционните преобразования, ставащи в тази африканска страна.

По улиците на града могат да се видят множество плакати и лозунги. На един от плакатите пише: „Време е

на нещо като промишлено предградие на Луанда. В този град има 65 фабрики, повечето национализирани. Почти всички португалски специалисти са си заминали. Тяхното място са заемали най-грамотните работници. Изобщо проблемът с кадрите сега е един от най-важните в Ангола. И за да бъде решен той, трябва да



Над един милион деца получиха възможност да се учат. Правителството постави като задача да бъдат построени десетки нови училища, да бъдат подготвени преподаватели, да бъдат издадени хиляди учебници. НА СНИМКАТА: деца пред едно от новите училища в Луанда.

да се преодолеят племенните, регионалните и расовите различия“ (Агостино Него). Разбира се за страна, където на граматна територия живеят почти изолирани племена, това не е проста работа. Ето защо в Ангола се отдава първостепенно значение на ликвидирателното на неграмотността, на издигането на общото културно равнище. До края на 1980 година за всички деца на възраст от 6 до 14 години ще бъде въведено задължително образование. В страната е издигнат лозунгът: „Да бъдем грамотни е наш революционен дълг“.

В западния печат може да се прочете за „глад“, който преживява страната, и особено Луанда. Непременно трябва да се каже, че всички тези писания са абсолютна измислица. По улиците на града могат да се видят деца, които с апетит си похватват сладолед и вафлички; в магазините се продават прясна и замразена риба, бели ухаещи кайлици, различни консерви, плодове и зеленчуци. Е, месото не е напълно достига. Липсват и някои плодове. Но не бива да се забравя, че англичите дълги години водиха война; а бандите на ФНЛА и УНИТА както и южноафриканските интервенти, опустошиха селското стопанство на страната и замъкнаха почти цялото битие зад граница. Не случайно 1978 година е обявена за „година на селското стопанство“.

В Луанда, разказва кметът на града де Оливейра, работят достатъчно ледо-бопекари и въпреки това се строят нови. Във всяка от 20-те зони на Луанда по-големите магазини се снабдяват редовно с продукти. От Луанда до град Вилана не е далече. Всъщност, Вилана

бъдат открити техникуми за различни специалисти. Много от анголските младежи ще получат образование в социалистическите страни.

Пред анголската икономика стоят трудни и многопла нови задачи. В икономическия раздел от програмата на МПЛА — Партия на труда, се отбелязва, че партията си е поставила за цел да направи държавния сектор водещ в националната икономика. Усилията в това направление вече дават чувствителни резултати. Национализират се всички промишлени предприятия, чиито собственици са напуснали страната. В вечерните на 1978 година бяха национализирани наведнъж 53 частни селскостопански предприятия и 52 плантации, собственост на португалските латифундисти. Всички те минаха под ведомството на Министерството на селското стопанство на НРА.

Партийната програма предвижда и развитие на тежката индустрия в страната. Усложнята са твърде благоприятни, Ангола е богата с различни природни изкопаеми. Не случайно португалската им сателка Мария Аршер, която добре познаваше Ангола, я наричаше „страна на елмази и златото“.

Знамето на МПЛА — Партия на труда, е трицветно; червеният символизира кръвта, пролята от англичите в националноосвободителната борба; черният — африканския континент и зеленият — природните богатства на Ангола. Тези богатства се поставят в служба на народа, който отхвърля многовековното колониално иго и пристъпва към създаването на новото общество.

Н. ПАКЛИН
сп. „Азия и Африка сегодня“ (Москва) — БТА

Институтът по захарно цвекло

„Проф. Изан Иванов“ —

с. Царез брод, Шуменски окръг

ОБЯВА

конкурси за научни сътрудници по следните специалности: биология на молекулата, клетката, тъканта, ембриология — един; селекция и семенепроизводство на захарното цвекло — двама; механизация на цвеклопроизводството — един и икономика, планиране и организация на цвеклопроизводството — един.

Кандидатите трябва да отговорят на изискванията на Заключена за научните степени и научните звания [Д. в. бр. 36, 1972 г.] и на Правилника за неговото приложение [Д. в. бр. 63, 1972 г.].

Документите се подават в канцеларията на института в срок 20 ноември 1978 г.

Заплати съгласно Постановление № 4 на МС от 9. III. 1973 г. [Д. в. бр. 28, 1973 г.]

СУ „Хидрострой“ — Велико Търново

търси да назначи

началник склад на строителни материали. Заплащана по шатна таблица № 3 и 30 на сто допълнително възнаграждение.

3-1

Завод за стоманобетонни конструкции

и изделия „Г. Терзиев“ — Свищов

търси да назначи

на работа:

• БЕТОНДЖИИ — 110

• АРМАТУРИСТИ — 10

Заплащането по сделно-премиалната и поваремно-премиалната система.

На работниците се осигурява допълнително заплащане до 20 на сто за стабилизиране на работната сила.

Използват се привилегиите за безплатно и с намаление пътуване по БДЖ от работниците и членовете на техните семейства.

Постъпване веднага.

Справка „Личен състав“ при завода.

3-2

Нуклиева база по свинеждство —

с. Стамболово

търси да назначи

ел. техники от III и VI разред.

Заплащане по тарифна ставка и премия в зависимост от произведението на плана.

Справка в „Личен състав“.

2-2

Хигиенно-епидемиолгична инспекция —

Велико Търново

търси да назначи

ОГНЯР

Заплата съгласно шатна таблица и премия.

Справки на телефон 2-70-32.

2-2

Окръжен ветеринарно-медицински

център — Велико Търново,

ул. „Шемшево шосе“

И М А

следните вакантни длъжности:

• ВЕТЕРИНАРНИ ЛЕКАРИ за ДВСК сектор месокомбинат „Родопа“ — 2

• ШОФЬОР на товарна кола ГАЗ 53 — 1

Справка „Личен състав“ на ОБМЦ.

3-2

Завод „Емил Попов“ — Велико Търново

И М А

вакантни длъжности за следните категории работници:

ФРЕЗИСТИ

СТРУГАРИ

ШЛОСЕРИ

ЕЛЕКТРОЗАВАРЧИЦИ

Справка на тел. 2-20-83

5-4

Един далечен спомен за Леденишката кула

Леденишката кула е ценен паметник на културата от периода на хайдутството. В нашия край хайдутството се свързва обикновено с имената на воеводите Мирчо от Вишовград и Узун Пенко (Петко) от Дряново. И двамата действуват с дружини си само когато кърджалиите нападат селищата в Търновския край. Понякога те отиват и в защита на населението в Шипка и Казанлък.

Имената на двамата воеводи са свързани с Леденишката кула, в която разбит кърджалийски банди през 1779 г. За това събитие ни разказват спомените на Киро Тулешков от Търново, един от близките другари на Христо Ботев. В тях той предава разказа на баба си Гена, дъщеря на Мирчо воевода, която загубва майка си и сестра си в тези неспокойни кърджалийски време-

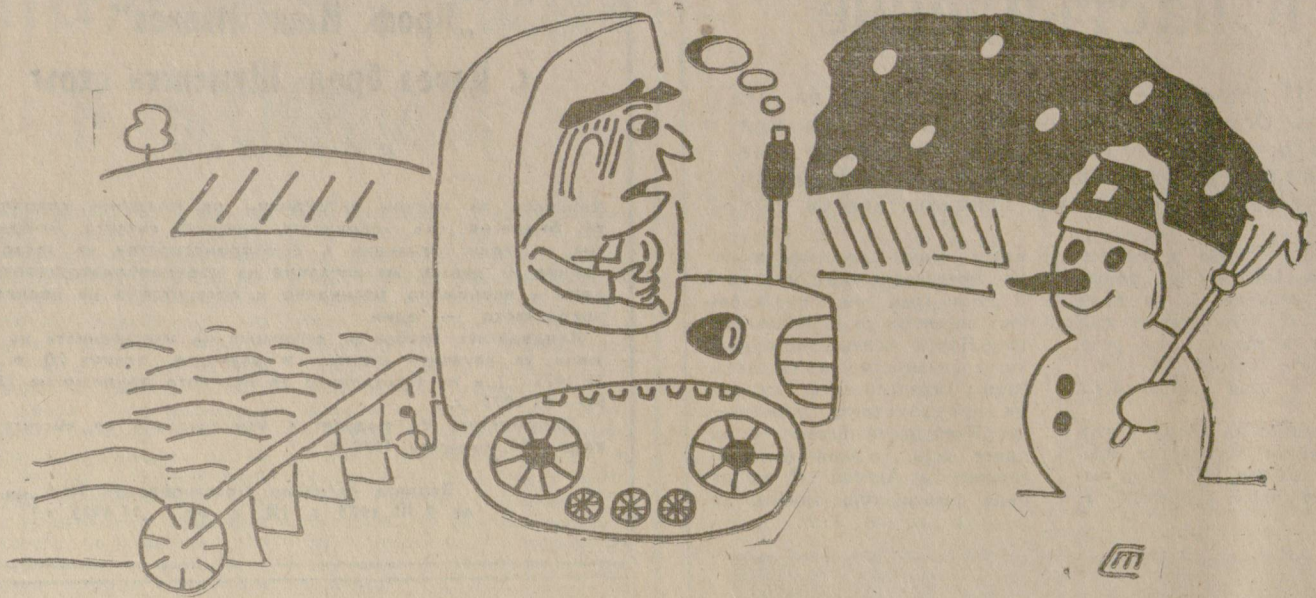
на. През 1779 г. голяма кърджалийска банда напада Дряново. Узун Пенко, съ своите юнаци прогонва кърджалиите и ги преследва до Леденик. Тук те се затварят в кулата. На помощ Узун Пенко извиква Мирчо воевода. Двамата ограждат кулата със своите юнаци и изпращат представители до Търновския аяни на питат как да постъпят със затворените кърджалии. Отговорът е: „Разбийте ги — славата да е наша, а плячката ваша“.

Трудно е на юначните мъже да се доближат до кулата, откъдето непрекъснато трелят кърджалиите. Но остроумием им липсва. Разглобяват стара дървена кола, която оставят задния колесник върху който натрупват грима да от сено. Зад сеното се

скрива Узун Пенко и двама негови другари. Те тикат колесника със сеното към кулата и успяват да се доближат до нея, после запалват сеното и димът принуждава обсадените един по един да напуснат убежището си. На вратата Узун Пенко ги посреща с ятагана си и ги полага на земята като снопи. Последното богатство воеводите изпращат на аяния в Търново. Той изменя на думата си и задържа пратениците и богатството. Тогава Узун Пенко и Мирчо воевода влизат в града и го наказват със смърт.

Имената на тези воеводи са свързани още и с времето българско управление в Търново. Честите нападения над града и околните селища от кърджалиите създават неспокоен живот както за българското, така и за гур

ското население. Некадърно ста на Тосун бей да зашиги града и населението през извиква негодувание сред турските първенци. Възникват недоразумения между турците и ненавист срещу Тосун бей. Това се използва умело от воеводите Узун Пенко, Мирчо воевода и Стоян от Шипка. С юначните си те минават тайно през царамполца (голям ров около лозярст на града, след от който и досега ичат на Варауша), спускат се до Варауша и слизат на Баждарлък, след което се отправят към конака. Тосун бей е заловен и затворен. Сбратенето негодуващи от Тосун бей турци и български първенци избират за управител на града отначало Иван Доброджията, а по-късно Кочо Кметта, и двамата богати и влиятелни. На сто души бълга



— Пази се! Не съм довършил още дълбоката оран...

ДВОЙНА ТАРИФА

Най-напред всички помислиха, че става дума за обикновена шега, но постепенно работата почна да добива кристален оттенък. Липсваха все повече пътни знаци, ако гато не ги откъсваха целите, заличаваха километрите по тях. В навечерието на зимата, която и без това щеше да влоши пътно-транспортната обстановка, това стресна хората, бдителността беше увеличена и накрая двама кантонери заловиха един младеж на местопребыванието. Хората се учудиха до ста защото дотогава бяха виждали да се крадат плодове край пътищата, дървета да се секат, но за пътни знаци не бяха чували.

— Не се чудете, трябва ми кола — рече им младе-

жът.
— Ха! — запнаха кантонерите.
— Какво ха, трябва ми кола и затова съм решил да стана таксиметров шофьор. Само че пътният знак, който сочи разстоянията, ще ми пречат. Ако ги няма, всички клиенти все по двойна тарифа ще ги минавам и няма да ме хванат като Драгомир Александров Тодоров, водач на таксиметрова кола във Велико Търново. Вместо за действително пропътваните 50, Драгомир взел на един клиент пари за 100 километра и после трябваше да ги връща. А ако нямаше знаци, който да показват разстоянията, щеше ли да стане така?

Ч. РЕЗОВСКИ

Радой ГЕРДОВ



— Кажете на шефа, че съм на легло и не мога да дойда на работа...

НАГРАДАТА

Стругарят Петър Караколев изпълни личния си производствен план за третото тримесечие 108 процента. Печалбата от произведението се изчисляваше на 225 лева. Радостната вест се разнесе по цялото предприятие. Сроц по съставена комисия за отбелязване на събитието. Комисията покани екип от телевизията в състав от 5 души. Екипът изпи два термо кафе за 6 лева и изразходва филмов материал (четири дублажа) за 180 лева. По време на снимките, докато мощните прожектори за

слепаха Петър Караколев, стругът му направи престои за 63 лева.
На поканата на комисията се отзова и известен местен художник, който изготви проект за бойния лозунг „Честито бай Петре!“ След като му бе удържан ергенски да нък, хонорарът възлезе на 87 лева и 53 стотинки.

На последвалото разширено заседание единодушно се взе решение: Петър Караколев да бъде поздравен лично и да му се връчи награда от 5 лева!

Йордан ДАЧЕВ

Епиграми

КЪМ СВЕТИЛОТО

Трябваше по-рано да се сетяш, че като гориш, на други светли.

РАЗЛИКА

Всеки носи своя кръст, но късметлият

го носи със златна верижка на шията.

ТАЙНАТА

Еднакви упреци от всички чувам — бил съм си проспивал младините. Ала нямаше да ме вините, ако знаехте какво сънувам...

Георги КУШВАЛИЕВ

ОПЛАКВАНЕ

Реших да се оплача от някоя неуредил на нашата улица и отидох в съответното ведомство. Посрещнаха ме много учтиво, дори ми предложиха кафе, изслушаха ме, а после ми казаха всичко това да го напиша и да дойда утре. Отделих цяла нощ да построя правилно изречението, търсих в речниците най-подходящите думи и на сутринта отново почуках в канцеларията. Пак ме посрещнаха учтиво, прочетоха написаното, но отново ме върнаха. Не било напечатано на машина. Намерих машина и напечатих оплакването.

На другия ден ме приеха още по-учтиво, прочетоха на писаното, но отново ме върнаха. Не било напечатано правилно. Трябвало да напиша оплакването по 30 реда на страница и 60 знака на ред.

На другия ден преди да почукам на вратата на канцеларията видях обява: „Де-

ляният отдел е на бригада. Елате утре“. Но и другия ден ме върнаха, нужно било да напиша оплакването на специална бланка. Но аз вече сто да си отида, попитах къде е началникът им. Упътиха ме културно. Началникът ме прие внимателно, почерпи ме с шоколадови бонбони „Троен лешник“ и кафе. След като ме изслуша попита: „Имате ли написано всичко това?“ и аз му дадох оплакването. Тогава той каза: „Добре! Елате в понеделник!“

В понеделник началникът извади написаното от мен и каза, че се оплаквам от едно, а съм написал съвсем друго. Нека напиша това, което го касае — за неуредиците по приемането на оплакванията в отдела му, и да дойда другия понеделник. Цяла седмица мина в трескаво изучаване на правописния български език. Взех си и платения годишен отпуск. А в понеделник начал-

никът беше в командировка, цял ден се върне следващия понеделник. Но и тогава го нямаше. И той като мен беше взел годишен отпуск.

Нямах време за губене. С цяла папка материали отидох при по-горния началник. Той ме прие много учтиво и ме слуша до началото на обедната почивка. След това ме покани в близкия ресторант. Подир обед се върнахме отново в кабинета му, където той каза, че всичко с много хубаво. Ше вземе материалите, ще ги провери и нека дойда на първо число следващия месец. Между временно ми предложиха да напусна предприятието, където работя, заради напрежението отсъствия. От огненофронтовската организация ме предупредиха, че съм наказан за системно отсъствие от събрания.

На първо число на следващия месец на бюрото на по-горния началник стоеше бившият началник-отдел. По

молях го само да ми даде папката с материалите и за бих с нея в най-близкия ресторант. От една маса в ъгъла ми помаха приятел от детинство. Между пиенето и мезето му разказах тъжната си одисея. Той взе папката и адреса ми и се разделихме. След два дни в един столбен всекидневник бяха критични кувани всички слабости по работата с жалбите на учреджението. Под статията стоеше моето име. Откъде да съм знаел, че моят приятел бил редактор в този вестник. До мен завляха благодарствени писма. От телевизията ми дадоха поръчка за сценарий на едно публично предаване. Започнах да пиша и за други неуредил. Станах известен. Но сега вече не ме приемиша с кафе и шоколадови бонбони, не ме изпращаха с „Елате утре!“, а гледаха с четири очи изоб-

що да не се връщам.

Генчо ГЕНЕВ

НЯМА ГО МАЙСТОРА ...

Майсторът нанстина го нямаше на работното му място.

Един път той отиде за шигари. На лавката завариху бавата Диди от счетоводството и двамата пушиха и водиха задъшен разговор, разговаряха и пушиха докато настана време за обедна почивка...

Друг път майсторът излезе до града да купи на жена си вносни чорапогачи. Пред магазин завариху голяма опашка от мъже и жени, работници и работнички, административни и ИТР-персонал. И докато майсторът търпеливо чакаше да изпъкне поръчката на жена си, дойде краят на работното време...

И третия, и четвъртия, и така нататък пъти майсторът редовно и безотговорно нарушаваше трудовата дисциплина, та хората свикнаха с изрече „Няма го майстора“ и взеха да го употребяват погловно. И взеха да правят погловно престояване поради безпричинни отсъствия на кадрите, било поради обективни причини от субективен характер. Така на пример за едно само десет дни внаше на октомври в Завода за радиатори — Стражица направиха 600 човекочас текущи престоя, в Окръжното предприятие за строителни материали — В. Търново — 1400, в Завода за инструментална екипировка — Долна Оряховица — 89 ч. часа...

Пък работното време си тече на празни обороти, но кой да се разтревожи от това, като е на твърда заплата!

Обаче сега стана ясно, че работната заплата трябва да се изплаща и кой колкото работи толкова ще получи. И изразът „Няма го майстора“ оехта...

Сега майсторът гледа да изплати някой друг за цигари, а когато жена му се обади по телефона да й купи разни вносни интимности, той се почесва по ухото и казва без да се бави: „Добре, ама го няма майстора, другарко“. Напоследък се говори, че се канел дори да откаже цигарите, за да улътнява още по-добре работното си време.

Питам се в такъв случай как ли ще изпълнява плана си търговията!!

ХУМОР И САТИРА

Бай ДАН

Критерият

Не беше лош човек този приятел, само дето обичаше да казва на жена си, когато то го караше да прави нещо „Защо ти трябва, помисли какво имаме преди го дини в къщи, а какво има ме сега. Ехей!“ Веднъж така, два пъти, докато накрая жена му каза: „Защо не се мериш с другите, а все с това дете си бил вече ра!“ и го напусна. Критерият, критерият съм събрал, разправяше след това този приятел, и виж какво се получи...

Тази история ни идва на ум сега, в едно такова време, когато трябва да се отчитат планове и да се правят планове. Лесно, много лесно е да вземеш за база някоя година преди две петилетки и да посочиш в сравнение с нея какво си сега. А решиш ли работите ти да изглеждат още по-внушителни сравнявай какво е било преди няколко десетилетия и не се бой. Както да го вземеш — и за отчитане и за обособяване на план — все добре. Защо тогава да се мериш с най-напредналите в света и да си разваляш на строенето. А Националната партийна конференция тъй мо този критерий постави за мярка. Но като ни е трудно още да мерим с него...

К. СЛЪНЧЕВ

Николай ЦОНЧЕВ

ЗАВИСТ



— Те това е копито!

МИРАЖИ

Като кажем „кино“, някой веднага си представя филмовия екран. Юмручин боеве, бясно преследване със супермодерни автомобили, загадъчни убийства.

Други си представят сценаристи, режисьори, асистент-режисьори, директори на продукции, актриси и актьори, гардеробиери, отговорници по масовките...

Трети при думата „кино“ веднага си спомнят двата шастливи часа, прекарани на топло и тъмно. Това са влюбените.

Но има и такива, на които им се привличат миражи. Например на киномеханика във Върбица.

Щом чуе „кино“, той веднага си представя как окръжното управление „Кинификация“ изпраща група на мазачи. Как тия мазачи започват ремонта на кинокабината, от който таван вече 5 години се рои мазилка върху главата му. Унесен в светли мечтания, той дори започва да си представя, че най-сетне е назначен и кинороботник, който посреща и изпраща филмите, продава билети, почиства саалона...

Изобщо много неща само си ги мечтае, защото „Кинификация“ не хае...

Братя ОСТРИЛКОВИ

Кое е по-лесно

По неофициален път научихме за стремежа на някои другари от Завода за амбалаж в Стражица да се доберат до промяна в значението на оценките за качество. „Щом в ГДР например, казват тези другари, — двойката се счита за отличен и никой не страда от това, какво пречи и у нас да приемем тази система. От това нашият завод няма да загуби, а само ще спечели. Защото отсга имаме готова двойка на оценяваната продукция.“ И са прави хората. С една такава промяна много по-лесно ще се оправят нещата на завода, отколкото да се напрат ръководите ли, специалисти и производственици да си оправят производството.

Антон БЪЛЧЕВ

„Злият дух в шишето“, поместен тук в югошето, е нашата постоянна рубрика, в която именно се виждат поименно всички автокарачи — пиачи.



Водачи, управлявали автомобили след употребата на алкохол:

Тодор Димитров Джанджов, шофьор в ДАП — товарни превози — Велико Търново.

Стефан Димитров Марков, шофьор в ДАП — товарни превози — Велико Търново.

Стоян Цанков Цацев, ветеринарен техник в месокомбинат — Елене.

Телевизия

СЪБОРА — 11 НОЕМВРИ

10.00 — Изпълнява танси бъл „Манири“ — детски филм. 11.15 — „Възлизам те, прощай“ — концерт на съветски артисти. 12.00 — Концерт от Лондон — чехословашки танси. 13.30 — Информационен дневник. 14.30 — Инструментална народна музика. 15.00 — Футбол: „Парна“ — „Левски-Спартак“. 16.00 — Предаване от Благоевград: 8 лева. 17.00 — Спортна мозайка: 16.45 — „Робин Худ“ — детски сериал. 18.00 — III епизод. 17.30 — Новини. 17.40 — Документален филм. 18.10 — Европейско първенство по художествена гимнастика — директно предаване от Мадрид. 19.10 — Лека нощ, децата! 20.00 — По света и у нас. 20.30 — Видимият принцип — телевизионен филм на ГДР (VII епизод). 21.50 — Европейско първенство по художествена гимнастика — директно предаване от Мадрид. 23.00 — Новини. 23.10 — Танси и филми — кинокомедия.

ПРЕДВАРИТЕЛНА ПРОГРАМА НЕДЕЛЯ 12 НОЕМВРИ

10.00 — ГТ за деца и юноши. 11.00 — „С маслин“ от „Ка-лау“. 11.30 — „Неделя след нас“ — предаване за селото 11.50 — „Светът в действие“ — документално публичностно предаване. 12.50 — Забавна програма. 13.30 — Реклами. 13.30 — Информационен дневник. 14.30 — „Танси и филми“ — кинокомедия. 15.20 — Концерт народна музика. 15.30 — Гробица „Култура“ — директно предаване от живогас. 16.30 — Симфоничен концерт. 17.30 — Новини. 17.40 — Телевизионна програма. 17.45 — Телевизионна програма. 18.30 — „Да опозная животните“ — детски филм. 19.10 — Концерт. 19.45 — Лека нощ, децата! 20.30 — Панорама. 20.45 — Спортна екран. 21.00 — Европейско първенство по художествена гимнастика — директно предаване от Мадрид. 23.00 — Новини.

ПОНЕДЕЛНИК — 13 НОЕМВРИ

17.30 — Новини. 17.40 — Пленерска телевизионна агенция. 17.55 — „Звезда“. 17.55 — „Завод за радост“ — очерк за завод „Арам Стоянов“ — град Трън. 18.20 — Страници от един живот — документален филм на Борис Милев. 18.55 — Братя по оръжие. 19.00 — „Сатори в сини каски“. 19.05 — Музикален преглед. 19.25 — „Побратими“ — документален филм. 19.50 — Лека нощ, децата! 20.00 — По света и у нас. 20.30 — Телевизионен театър: „На върха на Шпицберген“ от Катялин Бенедек — спектакъл, получен „Бронзовата ракла“ на Шестия международен фестивал на телевизионните театри — град Пловдив. 21.55 — „Кала Фера“ — филм. 22.15 — Галерия „ЛИК“ — а. х. Тодор Панайотов. 22.30 — Новини.

ПРОДАВАМ дворно място с къща с. Градина. Справки В. Търново, „Яворов“ 26 след 17 часа.

ПРОДАВАМ запазен дини „ГАЗ 69 М“, 1 плюс 7 мее, Г. Оряховица, ул. „Г. Сивелев“ 24 — Иван Ботева-ки.

ПРОДАВАМ „Рено 8-10“, Павликени, ул. „Ал. Стамб-лийски“ 6-А — Петков.

ПРОДАВАМ „Лада“ 1500“, Г. Оряховица, тел. 4-33-01.

ПРОДАВАМ „Москвич 408 И“ Г. Оряховица, „Кирил и Методий“ 13, сп. тел. 4-32-39, 8-18 часа, дом. тел. 4-28-95 след 18 часа.

ПРОДАВАМ „Жигули“ ил 43 000 километра. Велики Търново, театър, Евгений Дойчинов.

ЗАМЕНЯМ гарсонниери юж но изложение 50 км. метра срещу апартамент или къща в Пловдив. Справки: В. Търново, ул. „М. Габровска“ 6 вход А пл. 22 (Трънградина) — Труфа.

ПРОДАВАМ спешно „Мос-вич 407“ тел. 4-33-50 — Мам буров.

ПРОДАВАМ вилно дворно място от един декар в с. Хетница. Справки: ул. „Копе Гайтанджията“ 16 — В. Търново.

ПРОДАВАМ „ВАЗ 2101“ в отлично състояние. Справки: телефон 2-30-06, В. Търново.

ЗАМЕНЯМ кола по избор срещу жилище във В. Търново. Справки: тел. 2-38-31 вътр. 28 — Антонова.

ПРОДАВАМ „Москвич 412“ в отлично състояние. Справки от 6 часа до 14.30 часа, В. Търново, ул. „Силвестър“ № 20, тел. 2-76-46 — Ириня Абджиева.

ПРОДАВАМ спешно, не изгодна цена „Варшава М-20“, с резервен двигател, части. Справки: Димитър Се рафимов, Великотърновски, тел. 404.

ПРОДАВАМ „Транзит 600“ Справки: гара Горна Оряховица, ул. „Ниш“ № 54 — Живко Михайлов Стоянов.

ПРОДАВАМ „Жигули“, Справки: след 18 ч. Д. Оряховица, ул. „Кубрат“ 15 — Йордан Кирилов Кумбиев.

ПРОДАВАМ „Финат 1300“ — италиански, 2-54-51.

ЗАМЕНЯМ „Лада 1300“ за жилище В. Търново, Г. Оряховица — по споразумение. Справки: тел. 4-23-81.

ПРОДАВАМ „ЗАЗ-966“, В. Търново, „Толбухин“ 16 А, тел. 2-26-21.

ПРОДАВАМ запазена „Волга“, ул. „Иларион Макариополски“ 8 (до кино „Ангел Къчев“) — Русе.